

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/51/2015
Identifikačné číslo spisu: 8113213975
Dátum vydania rozhodnutia: 28.05.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górasz
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:8113213975.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne F. H., bývajúcej B. XX, proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 2, IČO: 31 690 904, zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom , advokátom so sídlom v Košiciach, Němcovej 22, za účasti vedľajšieho účastníka Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov , so sídlom v Košiciach - Staré Mesto Škultétyho 3, IČO: 42 249 708, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28 C 64/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. augusta 2014 sp. zn. 5 Co 18/2014, 55 Co 19/2014, takto

rozhodol:

Návrh žalovanej na prerušenie dovolacieho konania zamietá.

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov rozsudkom z 25. septembra 2013 č.k. 28 C 64/2013-95 zrušil rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bližšie špecifikoval vo svojom rozhodnutí (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“), odložil jeho vykonateľnosť , v prevyšujúcej časti návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená poisťná zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Návrh zmluvy bol vyhotovený dodávateľkou (žalovanou) na vopred pripravenom tlačive tak, že spotrebiteľ (žalobkyňa) nemala možnosť zmeniť jej obsah. Súčasťou zmluvného dojednania bola tiež rozhodcovská doložka, podľa ktorej všetky vzájomné spory z poistenia budú prejednávané v rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa nebola oboznámená s právnymi účinkami takéhoto dojednania, ničím si ho nevymienila a nijako nemohla meniť jeho obsah. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a mala za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto doložka je preto neprijateľná (neplatná) zmluvná podmienka. Žalobe, ktorá bola podaná v zákonom určenej lehote (§ 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní), z týchto dôvodov vyhovel a označený rozhodcovský rozsudok zrušil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Prešove rozsudkom z 19. augusta 2014 sp. zn. 5 Co 18/2014, 5 Co 19/2014 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a návrh na prerušenie konania zamietol. Potvrdil uznesenie z 11. novembra 2013. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje neprijateľnú (neplatnú) zmluvnú podmienku dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, ktoré je obsiahnuté v štandardnej formulárovej zmluve, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskú doložku si žalobkyňa osobitne nevyjedнала a zmluvu mohla len ako celok odmietnuť alebo sa jej podrobiť. Pokiaľ v prvostupňovom konaní došlo k niektorým procesným nesprávnostiam, nedosahujú intenzitu, ktorá by mala viesť k zrušeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa. Dokazovaním bolo preukázané, že žalobcovi neboli poskytnuté žiadne informácie o dôsledkoch výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je preto jeho žaloba opodstatnená. Pokiaľ ide o prerušenie konania (§ 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) konštatoval, že nie je povinnosťou súdu konanie prerušiť za podmienok uvedených v citovanom ustanovení, ale podstatnou je okolnosť , či v inom prebiehajúcom spore môže byť vyriešená otázka , ktorá má vplyv pre rozhodnutie súdu. Poukazom na uvedené rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že návrh žalovanej na prerušenie konania nie je dôvodný.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu (v jeho prvom a druhom výroku) podala žalovaná dovolanie. Uviedla, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Odvolací súd neodôvodnil dostatočne presvedčivo dôsledky toho, že súd prvého stupňa nevykonal dôkaz ňou navrhnutý. Nevykonanie ňou navrhovaného dôkazu viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Súdy nesprávne interpretovali všeobecné poisťné podmienky, osobitné zmluvné dojednania, rozhodcovskú doložku a záznam sprostredkovateľa poistenia o požiadavkách a potrebách klientov. Podľa jeho názoru bola rozhodcovská doložka formulovaná tak, že poisťencovi priznávala aj možnosť nepriať navrhované zmluvné dojednanie. Navyše, v danom prípade nejde o spotrebiteľský spor. Podaná bola žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, preto mal byť preskúmaný postup rozhodcovského súdu, ktorý bol zavŕšený vydaním označeného rozhodcovského rozsudku. Súdy aplikovali vnútroštátne normy chrániace spotrebiteľa, mali však aj náležite aplikovať a interpretovať smernicu 93/13/EHS (ktorej slovenský preklad je nesprávny). Podľa jej presvedčenia nemôže súd v dôsledku individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Z týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho aj prvostupňového súdu , predtým rozhodnúť o prerušení dovolacieho konania do rozhodnutia Ústavného súdu pod sp. zn. II. ÚS 382/2012 a odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia

Žalobkyňa sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 O.s.p., dospel bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) k záveru, že tento opravný prostriedok treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - pozri konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Cdo 460/2014, 3 Cdo 102/2014, 3 Cdo 260/2014, 3 Cdo 332/2014, 3 Cdo 368/2014, 8 Cdo 337/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Pokiaľ ide o návrh dovolateľky na prerušenie dovolacieho konania do rozhodnutia Ústavného súdu

Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 382/2013, dovolací súd návrh ako nedôvodný zamietol po zistení, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 30. septembra 2014 sp. zn. II. ÚS 382/2013 rozhodol, že základné práva žalovanej podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 CoE 171/2011 z 23. júna 2011 a sp. zn. 1 CoE 418/2011 z 8. augusta 2011 a postupom a rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 1/2012 z 21. marca 2012 a sp. zn. 5 Cdo 112/2012 z 22. novembra 2012 porušené neboli, sťažnostiam žalovanej vo zvyšnej časti nevyhovel.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.